

Arrest

nr. 228 608 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Terninckstraat 13/C.1
2000 ANTWERPEN

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van 25 juli 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. FADILI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, dient op 20 april 2019 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van descendent van een Belg. Hij wordt in het bezit gesteld van een bijlage 19*ter*. Op deze bijlage 19*ter* wordt aangegeven dat verzoeker de bloedverwantschapsband heeft bewezen door middel van de geboorteakte. Verder wordt in deze bijlage 19*ter* het volgende uiteengezet:

“Daarnaast heeft de betrokkene de volgende documenten overgelegd: (...)”

De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 20/07/2019 de volgende documenten over te leggen: attest niet ten laste OCMW referentiepersoon , bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden”.

Op 22 juli 2019 maakt verzoeker een bewijs van ziektekostenverzekering, attest van niet ten laste OCMW en stukken in verband met de behoefteanalyse over.

Op 25 juli 2019 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van artikel 52, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20/04/2019 werd ingediend door:

Naam: B. (...)

Voor naam: A. (...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)/1972

Geboorteplaats: C. (...), Marokko

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx

Verblijvende te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

*Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie, attest niet ten laste OCMW voor aanvrager en referentiepersoon.
(...)”*

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“- Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, in combinatie met artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit

1.-

Het zorgvuldigheidsbeginsel stelt dat de overheid een besluit zorgvuldig dient voor te bereiden en te nemen. Meer bepaald dient, volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State, het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, de beslissing te stoelen op een correcte feitenvinding en indien nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Een zorgvuldige besluitvorming impliceert dat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt (R.v.St., Randjbin, nr. 26044 van 9 januari 1986; R.v.St., Hawwask, nr. 28378 van 2 juli 1987).

Een snelle, louter routineuze en administratieve afwikkeling van zaken kan in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel problematisch zijn (Zie R.v.St., N.V. A&M Garwig en Co, nr. 89982 van 2 oktober 2000 en nr. 101.544 van 6 december 2001). Een beslissing mag niet automatisch, zonder een degelijk onderzoek, in een individueel geval, worden toegepast.

Artikel 52 §2 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt uitdrukkelijk het volgende:

“....

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° [1 de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.]¹

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

...”

2.-

Verwerende partij beweert volledig ten onrechte dat verzoeker niet binnen de gestelde termijn heeft aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, vermits hij volgens verwerende partij de gevraagde documenten niet heeft voorgelegd.

In casu heeft verzoeker, in zijn hoedanigheid van zoon van een Belg, zijn aanvraag dd. 20.04.2019 ingediend op grond van artikel 40 ter van de Vreemdelingenwet met de intentie zijn Belgische moeder te begeleiden of zich bij haar te voegen.

Verzoeker heeft bij zijn aanvraag om een verblijfskaart van een familielid van een burger van Unie de volgende stukken overgemaakt, die op bijlage 19 ter vermeld waren:

- betalingsbewijs federale bijdrage;
- geboorteakte met apostille;
- Attest onvermogen uit land van herkomst;
- Bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg;
- geregistreerd huurcontract of eigendomsakte;
- bewijs ten laste in het verleden;

De bijlage 19 ter vermeldt dat "de betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden de volgende documenten over te leggen:

- attest niet ten laste OCMW voor aanvrager en referentiepersoon;
- bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden;

Deze documenten werden binnen de drie maanden na de aanvraag tot gezinshereniging overgemaakt.

De vervalddag van deze drie maanden is in de vervaltermijn begrepen. Gelet op het feit dat de vervalddag, met name 20.07.2019, viel op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag, met name op 22.07.2019.

Bijgevolg maakte verzoeker op maandag 22.07.2019 de resterende bewijsstukken, zoals vermeld in de bijlage 19ter, tijdig over aan de gemeente.

3.-

Het is duidelijk dat verwerende partij de weigeringsbeslissing (bijlage 20) op een onzorgvuldige wijze heeft genomen.

Zo heeft verweerder absoluut geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker tijdig alle ontbrekende stukken heeft overgemaakt aan de gemeente.

Dat de aanvraag tot verblijf van verzoeker onterecht werd geweigerd door de gemeente en manifest in strijd is met het artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat verweerder niet op een zorgvuldige wijze rekening heeft gehouden met al de door verzoeker aangebrachte stukken en op een kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen dat verzoeker niet binnen de gestelde termijn de gevraagde documenten zou hebben voorgelegd.

De verwerende partij is derhalve op dit punt pertinent in gebreke gebleven om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden.

Het middel is ernstig en gegrond.“

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij het volgende:

“Artikel 52, §2 van het KB van 8 oktober 1981 voorziet dat de wettelijk vereiste stukken moeten voorgelegd worden “Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag”. In casu dateert de aanvraag van 20 april 2019 zoals blijkt uit de bijlage 19ter (stuk 10) en uit het schrijven van 20 april 2019 (stuk 12). In de bijlage 19ter is uitdrukkelijk voorzien dat de ontbrekende stukken “binnen

de drie maanden en ten laatste op 20.07.2019” moeten worden overgelegd. In het schrijven wordt ook verwezen naar de termijn zoals vermeld in de bijlage 19ter.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt wordt de termijn voorzien in artikel 52, §2 van het KB van 8 oktober 1981 niet verlengd indien de vervalddag valt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag (in casu viel de vervalddag 20 juli 2019 op een zaterdag).

Verzoeker maakt klaarblijkelijk impliciet toepassing van artikel 53 Gerechtelijk Wetboek met de door hem ingenomen stelling, doch verzoeker vergeet dat artikel 53 Gerechtelijk Wetboek enkel van toepassing is op proceshandelingen. Het overleggen van de wettelijk vereiste stukken overeenkomstig artikel 52, §2 van het KB van 8 oktober 1981 betreft echter géén proceshandeling. Het Hof van Cassatie stelde bij arrest dd. 10 oktober 1985 (Arr. Cass. 1985-86, 162) dat dergelijke verplaatsing van de vervalddag naar de eerstkomende werkdag géén algemeen rechtsbeginsel betreft. De regel van artikel 53 Gerechtelijk Wetboek vormt evenmin de uiting van het normale spraakgebruik. Derhalve geldt bij stilzwijgen van de toepasselijke norm in het bestuursrecht dat de termijn die valt op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag niet wordt verlengd tot de eerstvolgende werkdag.

Verzoeker heeft derhalve laattijdig de ontbrekende stukken voorgelegd, met name 2 dagen na de vervaltermijn zoals voorzien in artikel 52, §2 van het KB van 8 oktober 1981, aangezien de stukken pas op 22 juli 2019 door de raadsman van verzoeker werden overgemaakt (stuk 11).

Verwerende partij heeft bijgevolg in overeenstemming met artikel 52, §3 de bestreden beslissing lastens verzoeker getroffen: verzoeker heeft na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten overgemaakt, zodat verwerende partij géén onzorgvuldig handelen verweten kan worden, noch een schending van artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981.

Het enige middel van verzoeker is volledig ongegrond, zodat het beroep tot nietigverklaring dient te worden afgewezen.”

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de bevoegde burgemeester de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de bevoegde burgemeester bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenbesluit). Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1 (...)

§ 2 Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3 Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4 (...)”

Thans wordt niet betwist dat verzoeker op 20 april 2019 een aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van descendent van een Belg. Hij werd in het bezit gesteld van een bijlage 19ter. Op deze bijlage 19ter wordt aangegeven dat verzoeker de bloedverwantschapsband heeft bewezen door middel van zijn geboorteakte. Verder wordt in deze bijlage 19ter het volgende uiteengezet:

“Daarnaast heeft de betrokkene de volgende documenten overgelegd: (...)

De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 20/07/2019 de volgende documenten over te leggen: attest niet ten laste OCMW referentiepersoon , bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familieleden.”

Verzoeker betwist niet dat hij in het bezit werd gesteld van deze bijlage 19ter waarin uitdrukkelijk wordt vermeld welke documenten hij "ten laatste op 20/07/2019" diende over te maken. Er wordt niet betwist dat verzoeker op 22 juli 2019 nog stukken overmaakte aan de stad Antwerpen.

Verzoeker werpt op dat de vervaldag van de termijn van drie maanden uit artikel 52, § 2 van het vreemdelingenbesluit in de vervaltermijn is inbegrepen. Verzoeker stipt aan dat de vervaldag, in deze zaak viel op 20 juli 2019, dit was een zaterdag waardoor de vervaldag volgens verzoeker dient te worden verplaatst naar de eerstvolgende werkdag, dit is 22 juli 2019. Verzoeker is dan ook de overtuiging toegedaan dat de stukken die hij op 22 juli 2019 overmaakte, tijdig aan de stad Antwerpen werden overgemaakt.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden. Uit lezing van artikel 52, § 2 van het vreemdelingenbesluit blijkt niet dat de daarin vermelde termijn dient te worden verlengd wanneer de laatste dag valt op een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag. De verwerende partij kan worden gevolgd waar zij aanvoert dat het indienen van de vereiste stukken overeenkomstig deze bepaling, geen proceshandeling is. Deze verlenging van de termijn is evenmin een algemeen rechtsbeginsel (RvS 24 november 1994, nr. 50.365; RvS 30 november 2006 nr. 165.316).

Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de bevoegde burgemeester op onzorgvuldig wijze vaststelde dat hij "niet binnen de gestelde termijn aangetoond (heeft) dat hij/ zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie, attest niet ten laste OCMW voor aanvrager en referentiepersoon."

Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van de aangevoerde schending van artikel 52 van het vreemdelingenbesluit wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET